

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2C/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619201675
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2021:5619201675.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, so sídlom Lamačská cesta 4256/8, 833 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 31749542, pr. zast. advokátskou kanceláriou GARAJ & Partners s.r.o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35951125, proti žalovaným: 1/ C. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX S.B. Č.. XX, štátny občan Slovenskej republiky, 2/ B. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. Č.. XXX/XX, XXX XX S.P., štátna občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie 13.012,77 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 13.012,77 eur, zmluvný úrok vo výške 227,13 eur, zmluvný úrok vo výške 3,60 % ročne zo sumy 13.012,77 eur od 06.06.2019 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 13.012,77 eur od 06.06.2019 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie v prevyšujúcej časti z a s t a v u j e.

III. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %, a to do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 10.06.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 13.012,77 eur spolu s nesplateným zmluvným úrokom vo výške 1.266,76 eur, zmluvným úrokom vo výške 3,60 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 13.012,77 eur od 06.06.2019 do zaplatenia, nesplateným úrokom z omeškania vo výške 32,42 eur, úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 13.012,77 eur od 06.06.2019 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 1.227,95 eur a nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalobca (právnická osoba, zriadená osobitným zákonom, ktorá je finančnou inštitúciou slúžiacou na implementáciu nástrojov finančného inžinierstva podľa osobitného predpisu) uzavrel so žalovaným 1/ a žalovaným 2/ Zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. 301/393/2001, na základe ktorej bola žalovanému 1/ a žalovanému 2/ poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 19.916,35 eur (pôvodne 600.000,00 Sk) (ďalej aj len „predmetná zmluva“) pri základnej úrokovej sadzbe 3,60 % ročne s dobou splatnosti 30 rokov. Výzvou k úhrade dlhu zo dňa 03.01.2019 upozornil žalovaných 1/ a 2/ na omeškanie s úhradou pravidelných mesačných splátok vo výške 195,00 eur, napriek tomu nedošlo zo strany žalovaných 1/ a 2/ k úhrade vyššie uvedeného dlhu na omeškaných splátkach, t. j. sumy vo výške 2.466,35 eur. Poukázal na skutočnosť, že žalovaní 1/ a 2/ mali zlú platobnú disciplínu, mesačné splátky neuhrádzali pravidelne a v dohodnutej výške,

v niektorom mesiaci uhradili časť splátky, čím sa dostali do omeškania so zvyšnou časťou splátky, následne neskôr uhradili vyššiu čiastku, ktorá sa započítala s niektorými dlžnými splátkami, s ktorými už žalovaní boli v omeškani, čo vyplýva z listiny „História pohybov na účte“. Žalovaní 1/ a 2/ mali pri výške mesačnej splátky 90,55 eur ročne uhradiť 1.086,60 eur a boli k dátumu 09.04.2019 v omeškani s 30 splátkami, čím došlo k splneniu podmienky ustanovenia článku VIII. bod 8.4. predmetnej zmluvy oprávňujúcej žalobcu k odstúpeniu od tejto zmluvy o úvere. Zastával názor, že v predmetnom prípade nejde o čiastkové plnenie, pri ktorých sa splátky premlčujú samostatne podľa § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka, ale ide o jedno plnenie, pri ktorom splatnosť nastala splatnosťou celého úveru, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4 Obo 54/2007 zo dňa 17.06.2008. Mal za to, že vzťah založený medzi žalobcom a žalovanými je obchodnoprávnym vzťahom, a to konkrétne vzťahom zo zmluvy o úvere, ktorá je ako zmluvný typ upravená v ustanoveniach § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Vzhľadom k zlej platobnej disciplíne sa žalovaní 1/ a 2/ dostali ku dňu 09.04.2019 do omeškania s úhradou 30 mesačných splátok, t. j. spolu vo výške 2.716,50 eur. Medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ bol pre prípad omeškania s úhradou pravidelných mesačných splátok v súlade so zmluvou o úvere dojednaný spôsob odstúpenia od zmluvy o úvere v čl. VIII. bod 8.4. predmetnej zmluvy o úvere. Uvedené dojednanie predstavuje miernejšiu úpravu možnosti odstúpenia od úverovej zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka zo strany žalobcu, ktorý obsahuje osobitný spôsob odstúpenia od úverovej zmluvy. Žalobca odstúpil od zmluvy o úvere podaním zo dňa 10.04.2019, čím sa celý dlh stal splatným. Odstúpenie bolo zaslané žalovaným 1/ a 2/, pričom žalovaný 1/ neprevzal zásielku v odbernej lehote s dátumom uloženia na pošte 06.05.2019 a žalovaný 2/ neprevzal zásielku v odbernej lehote s dátumom vrátenia zásielky 12.04.2019. V odstúpení boli žalovaní 1/ a 2/ vyzvaní, aby dlžnú sumu uhradili v lehote 30 dní od doručenia odstúpenia. Poukázal na skutočnosť, že výzva na úhradu bola žalovaným 1/ a 2/ zasielaná skôr ako samotné odstúpenie, ktorá bolo doručená riadne, a teda žalovaní 1/ a 2/ mali možnosť pred zaslaním samotného odstúpenia dozvedieť sa o tom, že sú v omeškani s úhradou pravidelných mesačných splátok vyplývajúcich z ustanovenia článku V. Zo strany žalovaných 1/ a 2/ nedošlo k úhrade sumy 15.739,90 eur (celková suma uvedená v odstúpení). V zmysle § 506 Obchodného zákonníka je oprávnením veriteľa požadovať vrátenie dlžnej sumy aj s úrokmi, a to ako z úveru, tak aj z omeškania. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 43Cob/239/2015 a uznesenie NS SR sp. zn. 4Obo143/1998. Odstúpenie od úverovej zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka je osobitný inštitút, ktorý v dôsledku nedisciplinovaného správania dlžníka (vrátiť úver v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas) spôsobuje jedine zmenu splatnosti vrátenia úveru z pôvodnej splatnosti, pričom poukázal na Rozsudok Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn.: 33 Cdo 2878/2008. Žalobcovi vznikol nárok na zmluvnú pokutu v zmysle článku VIII. (Sankcie) bod 8.5. predmetnej zmluvy o úvere. V uvedeného ustanovenia bola zmluvná pokuta vypočítaná nasledovne: (nesplatená istina + nesplatený zmluvný úrok) x 0,1 = suma zmluvnej pokuty, t. j. (13.012,77 + 1.266,76) x 0,1 = 1.427,95 eur. Poukázal na skutočnosť, že zákonodarca negatívnym vymedzením subsumoval zákon č. 607/2003 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývaní v znení neskorších predpisov, ktorý bol zrušený a nahradený zákonom č. 150/2013 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Zákon o ŠFRB“) do skupiny osobitných predpisov, na základe ktorých poskytované úvery nespádajú do kategórie „spotrebiteľský úver“, t. j. úver poskytovaný žalobcom nie je spotrebiteľským úverom. Uvedené podporuje aj ustanovenie § 24a zákona č. 129/2010 Z. z. žalobca, ako právnická osoba zriadená zákonom o ŠFRB, je účelovým fondom, ktorý v zmysle legálnej definície pojmu spotrebiteľská zmluva v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nespĺňa pojmové znaky dodávateľa, t. j. predmetná zmluva o poskytnutí podpory uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ nie je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z dikcie § 261 Obchodného zákonníka, ktoré má prednosť pred zmluvnou úpravou, vyplýva, že vymenované záväzkové vzťahy sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov, ide o absolútny obchodný záväzkový vzťah. Zmluva o úvere je úverovou zmluvou uzatvorenou podľa § 497 Obchodného zákonníka, to znamená, že na ustanovenia predmetnej zmluvy sa vzťahujú právne normy Obchodného zákonníka. K fikcii doručenia listín žalobca uviedol, že účinnosť prejavu vôle voči neprítomnej osobe nastáva od okamihu, keď jej dôjde. Podľa názoru súdnej praxe a v súlade s teoretickými poznatkami prejav vôle je voči neprítomnej osobe účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry je dispozície. Situácia sa posudzuje objektívne a ak sa preukáže, že adresát mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, dochádza k pôsobeniu tohto jednostranného právneho úkonu voči adresátovi bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Žalobca v tejto súvislosti odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 08.06.2011, sp. zn. 26 Cdo 268/2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.01.2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010 a uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 08.06.2011, sp. zn. 26 Cdo 4074/2009.

Poukázal na skutočnosť, že odstúpenie zasielané žalovanému 1/ bolo uložené na pošte dňa 06.05.2019 a žalovanej 2/ bolo uložené na pošte dňa 12.04.2019. Od uvedeného okamihu sa zásielka dostala do sféry jeho dispozície a na základe vyššie uvedeného začal tento úkon žalobcu pôsobiť voči žalovanému 1/ a žalovanej 2/. Žalovaní 1/ a 2/ spolu sa dostali do omeškania s úhradou sumy 15.739,90 eur ku dňu 06.06.2019 (dátum prevzatia odstúpenia posledným zo žalovaných po uplynutí lehoty 30 dní v zmysle ustanovenia článku VIII. bod 8.4. predmetnej zmluvy). Základná úroková sadzba ECB k 06.06.2019 (prvý deň omeškania) je 0,00 % ročne a zvýšená o 8 percentuálnych bodov predstavuje výšku úroku z omeškania, t. j. 8,00 % ročne. Po odstúpení vykonali žalovaní nasledovné úhrady: dňa 11.04.2019 vo výške 100,00 eur, dňa 11.04.2019 vo výške 100,00 eur, ktorá bola v zmysle § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka započítaná na zmluvnú pokutu: $1.427,95 - 200,00 = 1.227,95$ eur (zostáva zaplatiť).

3. Okresný súd Liptovský Mikuláš dňa 20.06.2019 vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 22C/11/2019, ktorým súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaný 1/ podal proti uvedenému platobnému rozkazu odpor označený ako "Odpor proti platobnému rozkazu č. k. 22C/11/2019, 5619201675" zo dňa 01.07.2019, doručený Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 02.07.2019, v ktorom žiadal o zrušenie platobného rozkazu v celom rozsahu. Zároveň vzniesol aj námietku miestnej príslušnosti a žiadal o postúpenie spisu Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou. Odpor s vecným odôvodnením bol doručený v lehote na jeho podanie. Vzhľadom na uvedené bol predmetný spis postúpený Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou ako miestne príslušnému, ktorý uznesením č. k. 2C/31/2019-126 zo dňa 13.09.2019, právoplatným dňa 15.10.2019, zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 22C/11/2019-81 zo dňa 20.06.2019 v celom rozsahu.

4. Žalovaný 1/ odpor odôvodnil tým, že žalobcovi nepatrí celá suma, zaplataenia ktorej sa voči žalovaným 1/ a 2/ domáha, nakoľko opomenul skutočnosť, že sa v roku 2016 písomne dohodli na splátkach dlhu, ktorý v zmysle tejto dohody splácal. Mal za to, že z tohto dôvodu nemožno vypovedať úverovú zmluvu. Okresný súd Bánovce nad Bebravou podobné konanie už predtým zastavil.

5. Žalovaná 2/ sa k podanej žalobe písomne nevyjadрила.

6. K odporu žalovaného 1/ sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 12.09.2019 označeným ako: „Vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného 1., Čiastočné späťvzatie žaloby“, v ktorom uviedol, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 30.06.2016 Dohodu o splatení dlhu (ďalej aj len „predmetná dohoda o splatení dlhu“), predmetom ktorej bol nasledovný nárok: dlh na omeškaných splátkach vo výške 3.109,70 eur, celkový záväzok celkom vo výške 16.042,10 eur. Žalovaný 1/ sa zaviazal, že dlh na omeškaných splátkach bude splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 104,45 eur počnúc mesiacom júl 2016. Žalovaný 1/ sa rovnako zaviazal uhrádzať riadne mesačné splátky vo výške 90,55 eur popri splátke 104,45 eur. Žalovaný 1/ mal takýmto spôsobom uhrádzať v období od júla 2016 do decembra 2018 splátky v celkovej výške 195,00 eur mesačne. Dňa 03.01.2019 žalobca vyzval žalovaného 1/ na úhradu sumy vo výške 2.466,35 eur, ktorá pozostávala z dlhu na omeškaných splátkach vo výške 1.884,10 eur, úrokov z omeškania ku dňu 12.06.2016 vo výške 302,65 eur, úrokov z omeškania od 16.11.2016 do 31.12.2018 vo výške 279,60 eur. Žalobca upozornil žalovaného, že ak dlžnú sumu neuhradí, dlh bude odstúpením od zmluvy jednorazovo splatný. Nakoľko žalovaný 1/ dlžnú sumu v zmysle uvedenej výzvy na úhradu neuhradil žalobca odstúpil od zmluvy podaním zo dňa 10.04.2019. Žalovaní 1/ a 2/ po dátume 27.05.2019 vykonali nasledovné čiastočné úhrady: dňa 02.07.2019 vo výške 100,00 eur, dňa 30.07.2019 vo výške 100,00 eur, dňa 20.08.2019 vo výške 100,00 eur. Žalobca uvedené platby započítal v súlade s ust. § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka na zmluvnú pokutu vo výške 1.227,95 eur, teda zostáva uhradiť sumu 927,95 eur. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby konajúci súd zastavil konanie v časti zmluvnej pokuty vo výške 300,00 eur. Žalovaný 1/ v odpore nerozporoval žalovanú sumu, ničím nepreukázal a neuviedol žiadny dôvod, pre ktorý by bol uplatnený nárok žalobcu nedôvodný. Mal za to, že žalovaný 1/ nepodal odpor s vecným odôvodnením.

7. Žalovaný 1/ sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu k odporu podaním zo dňa 07.11.2019, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 11.11.2019, v ktorom uviedol, že v odpore uviedol, že žalobcovi nepatrí celá suma, zaplataenia ktorej sa žalobca domáha. Dlhu voči žalobcovi spláca postupne na základe dohody o splatení dlhu v rámci svojich finančných možností. Kvôli dočasnej strate zamestnania sa mu nepodarilo vždy zaplatiť všetky splátky v plnej výške, ale to podľa jeho názoru nie je dôvodom na odstúpenie od predmetnej dohody o splátkach dlhu. Možnosť odstúpenia totiž predmetná dohoda ani neumožňuje. V dohode sa síce uvádza, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť dlhu, neuvádza sa však k akému termínu, a preto žalobu nemožno považovať za opodstatnenú. Uviedol, že splátky, ku

ktorým sa zaviazal aj naďalej spláca a dlh chce vyplatiť celý. Ak by ho súd napriek týmto argumentom chcel zaviazat' k zaplateniu žalovanej sumy, žiadal, aby mu bolo umožnené splácať dlh v mesačných splátkach vo výške 200,00 eur.

8. Žalobca doručil tunajšiemu súdu dňa 13.12.2019 podanie zo dňa 12.12.2019 označené ako: „Vyjadrenie Žalobcu k Vyjadreniu Žalovaného I., Čiastočné späťvzatie žaloby“, v ktorom zdôraznil, že predmetná dohoda o splatení dlhu zo dňa 30.06.2016 stanovovala pre žalovaných mesačné splátky vo výške 104,45 eur. Tieto zo strany žalovaných neboli hradené riadne a včas. V rámci vyjadrenia k odporu presne špecifikoval splátky, ktoré žalovaní neuhradili riadne a včas. Ďalej uviedol, že žalovaným 1/ žiadaná výška mesačnej splátky je vzhľadom na výšku uplatneného nároku neadekvátne. Žalovaní 1/ a 2/ po dátume 12.09.2019 vykonali čiastočné úhrady, a to dňa 26.09.2019 vo výške 100,00 eur, dňa 18.10.2019 vo výške 100,00 eur, dňa 28.11.2019 vo výške 100,00 eur. Žalobca uvedené platby započítal v súlade s ust. § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka na zmluvnú pokutu vo výške 927,95 eur, teda zostáva uhradiť 627,95 eur. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby konajúci súd zastavil konanie v časti zmluvnej pokuty vo výške 300,00 eur.

9. Dňa 13.02.2020 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie žalobcu označené ako: „Oznámenie skutočnosti majúcej zásadný význam na právne posúdenie sporu“ zo dňa 05.02.2020, v ktorom žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.04.2019, sp. zn.: 4Cdo/106/2018, ktoré jednoznačne uvádza, že činnosť žalobcu nemá atribúty podnikania, ale práve naopak realizuje podporu štátu v oblasti bytovej politiky, a preto nemôže mať postavenie dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a ním uzatvárané zmluvy nemajú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca dal do pozornosti, že spor medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ nie je spotrebiteľskej povahy v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka, zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalobca nevystupuje v postavení dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko jeho činnosť nemá atribúty podnikateľskej činnosti.

10. Žalobca podaním zo dňa 30.04.2020, označeným ako: „Čiastočné späťvzatie žaloby“, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 30.04.2020, oznámil, že žalovaní 1/ a 2/ vykonali po poslednom čiastočnom späťvzatí žaloby zo dňa 12.12.2019 nasledovné čiastočné úhrady, a to dňa 27.02.2019 v sume 100,00 eur, dňa 20.03.2019 v sume 100,00 eur, dňa 11.04.2019 v sume 100,00 eur, dňa 27.05.2019 v sume 100,00 eur, dňa 02.07.2019 v sume 100,00 eur, dňa 30.07.2019 v sume 100,00 eur, dňa 20.08.2019 v sume 100,00 eur, dňa 26.09.2019 v sume 100,00 eur, dňa 18.10.2019 v sume 100,00 eur, dňa 28.11.2019 v sume 100,00 eur, dňa 19.12.2019 v sume 100,00 eur, dňa 21.01.2020 v sume 100,00 eur, dňa 19.02.2020 v sume 100,00 eur, dňa 24.03.2020 v sume 100,00 eur, dňa 24.04.2020 v sume 100,00 eur, teda spolu uhradili sumu vo výške 1.500,00 eur. Predmetné platby započítal žalobca v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka nasledovne: na zmluvnú pokutu vo výške 627,95 eur (uhradené v celosti), na nesplatený úrok z omeškania vo výške 32,42 eur (uhradené v celosti), na nesplatený zmluvný úrok vo výške 1.266,76 eur (zostáva uhradiť vo výške 427,13 eur). V uhradenej časti žalobca navrhol konanie zastaviť.

11. Dňa 26.06.2020 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie žalobcu zo dňa 25.06.2020 označené ako: „Čiastočné späťvzatie žaloby, Vyjadrenie k judikatúre Najvyššieho súdu SR“, v ktorom oznámil, že žalovaní 1/ a 2/ vykonali po poslednom čiastočnom späťvzatí žaloby zo dňa 30.04.2020 nasledovné čiastočné úhrady: dňa 25.05.2020 v sume 100,00 eur, dňa 24.06.2020 v sume 100,00 eur. Predmetné platby započítal v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka na nesplatený zmluvný úrok vo výške 427,13 eur, teda zostáva uhradiť vo výške 227,13 eur. V uhradenej časti žalobca navrhol konanie zastaviť, pričom žiadal, aby súd žalovanému 1/ a žalovanému 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 13.012,77 eur, spolu so zmluvným úrokom vo výške 227,13 eur, spolu so zmluvným úrokom vo výške 3,60 % ročne zo sumy 13.012,77 eur od 06.06.2019 do zaplatenia, spolu s úrokom omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 13.012,77 eur od 06.06.2019 do zaplatenia, aby súd v prevyšujúcej časti konanie zastavil a žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100,00 %. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) v obdobných veciach, a to na uznesenie NS SR sp. zn. 8 Cdo/9/2019 zo dňa 29.04.2020 a uznesenie NS SR sp. zn. 5 Cdo 170/2018 zo dňa 28.05.2020, ktorými NS SR rozhodol o dovolaniach žalobcu podaných v iných analogických sporoch, pričom NS SR opätovne dospel k záveru totožnému so záverom vyjadreným už vo veci sp. zn. 4Cdo/106/2018. Aplikácia režimu Obchodného zákonníka okrem

iného znamená, že premlčacia doba je štvorročná (§ 397 ObZ), odstúpením od zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru sa zmluva nezrušuje od počiatku, ale až okamihom, keď prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane (§ 349 ObZ), nárok na zaplatenie žalovanej sumy nie je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj po odstúpení od zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru je žalobca oprávnený žiadať od dlžníkov - žalovaných 1/ a 2/ vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov (dlžnej sumy) a zaplatenie zmluvných úrokov (ako ceny poskytnutých peňazí) z nevrátenej časti úveru, a to až do okamihu vrátenia dlžnej sumy (§ 506 ObZ), ručiteľský záväzok tiež trvá, keďže ručiteľia prevzali záväzok vrátiť žalobcovi dlžnú sumu zo zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru spolu s úrokmi, ak tak neurobí dlžník (a odstúpením od zmluvy nedochádza k transformovaniu záväzku na záväzok vydať bezdôvodné obohatenie).

12. Pred otvorením pojednávania na tunajšom súde dňa 01.07.2020 žalobca navrhol, aby súd pojednávanie odročil na účely mimosúdneho rokovania so žalovanými 1/ a 2/ a vypracovania návrhu na uzavretie zmluvy, s čím žalovaní 1/ a 2/ súhlasili. Súd uznesením č. k. 2C/31/2019-198 zo dňa 01.07.2020, právoplatným dňa 08.07.2020, konanie prerušil na šesť mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia. Dňa 09.11.2020 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom uviedol, že zaslal obom žalovaným k posúdeniu a následnému podpisu návrh dohody o obsahu súdneho zmluvy, avšak vzhľadom na skutočnosť, že medzi stranami sporu nedošlo k uzatvoreniu dohody o obsahu zmluvy, žalobca v súlade s § 163 ods. 2 a nasl. Civilného sporového poriadku navrhol, aby súd pokračoval v tomto konaní a vytýčil termín pojednávania. Vzhľadom na uvedené tunajší súd uznesením č. k. 2C/31/2019 - 213 zo dňa 22.12.2020, právoplatným dňa 07.01.2021, rozhodol, že pokračuje v konaní vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod spisovou značkou 2C/31/2019.

13. Súd následne vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.05.2021, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu, nedostavili sa žalobca a žalovaní 1/ a 2/. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil neprítomnosť žalobcu na pojednávaní a súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti žalobcu. Žalovaný 1/ ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, nežiadal odročit' pojednávanie z dôležitého dôvodu. Žalovaná 2/, ktorá bola na pojednávanie včas a riadne predvolaná predvolaním doručeným podľa § 106 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 111 ods. 3 C.s.p., svoju neprítomnosť neospravedlnila, ani nežiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Na základe uvedeného súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku vec prejednal v neprítomnosti žalobcu i žalovaných 1/ a 2/ a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní a listín doložených do spisu, konkrétne: žaloba č.l. 1-17, história pohybov na účte č.l. 20-26, výpočet úrokov z omeškania č.l. 27-29, odstúpenie od úverovej zmluvy zo dňa 10.04.2019 adresované žalovanej 2/ č.l. 30-31, kópia doručky č.l. 32-33, odstúpenie od úverovej zmluvy zo dňa 10.04.2019 adresované žalovanému 1/ č.l. 34-35, kópia doručky č.l. 36-37, výzva k úhrade dlhu zo dňa 03.01.2019 č.l. 38-39, kópia doručky č.l. 40-42, zmluva o poskytnutí podpory č. 301/393/2001 č.l. 43-54, odpor žalovaného 1/ č.l. 87, dohoda o splatení dlhu č.l. 88-90, uznesenie OS BN č.k. 4C/147/2015 - 138 č.l. 91, potvrdenia o vkladoch č.l. 92-116, vyjadrenie žalobcu k odporu č.l. 130-132, vyjadrenie žalovaného 1/ č.l. 140, vyjadrenie žalobcu zo dňa 12.12.2019 č.l. 143-145, vyjadrenie žalobcu zo dňa 12.12.2019 č.l. 151-153, podanie žalobcu zo dňa 05.02.2020 č.l. 159-162, uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/106/2018 č.l. 163-169, čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 30.04.2020 č.l. 170-172, čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 25.06.2020 č.l. 176-181, uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/9/2019 č.l. 182-185, uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/170/2018 č.l. 186-191, návrh na pokračovanie v konaní č.l. 202, 207-207, dohoda o obsahu zmluvy č.l. 203-204, 211-212, sprievodný list s doručenkou č.l. 205, 209, sprievodný list s doručenkou č.l. 206, 210, pracovná zmluva č.l. 219-221, ďalšieho obsahu spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

14. Dňa 11.04.2001 žalobca ako veriteľ a žalovaný 1/ a žalovaná 2/ ako dlžníci uzavreli Zmluvu o poskytnutí podpory podľa ustanovení zákona NR SR č. 124/1996 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov pod č. 301/393/2001, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom podporu z prostriedkov fondu na v zmluve vymedzený účel (kód účelu: 010, kód podpory: P011, Názov a miesto stavby: Nadstavba RD - nová b.j. Podlužany) vo forme úveru vo výške 600.000,00 Sk (19.916,35 eur) pri základnej úrokovej sadzbe 3,6 % s lehotou splatnosti 30 rokov (ďalej len „predmetná zmluva“). Podľa článku IV. predmetnej zmluvy sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali splatiť veriteľovi celý úver spolu s úrokom so základnou úrokovou sadzbou vo výške 3,6 % pravidelnými mesačnými splátkami vždy do 15. kalendárneho dňa nasledujúceho mesiaca počas celej doby splatnosti úveru. Podľa predmetnej zmluvy prvá až 359. mesačná splátka je vo výške 2.728,00 Sk (90,55 eur) a posledná 360. splátka je vo výške zostatku dlhu. Začiatok splácania poskytnutého úveru bol určený

tri mesiace po uzavretí predmetnej zmluvy. Podľa článku VIII. bod 8.4. predmetnej zmluvy v prípade, ak je dlžník v omeškaní s úhradou ktorejkoľvek splátky dlhšie ako 6 mesiacov je veriteľ oprávnený po doručení výzvy k vyrovnaní splátok od zmluvy odstúpiť jednostranne, ak nebudú splnené podmienky uvedené vo výzve. Podľa článku VIII. bod 8.5. zmluvné strany sa dohodli, že v prípade naplnenia bodu 8.4 je dlžník povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10,00 % z celej dlžnej sumy v termíne do 30 dní od doručenia výzvy dlžníkovi.

15. Nebolo sporné, že dňa 30.06.2016 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaný 1/ ako dlžník Dohodu o splatení dlhu (ďalej len „predmetná dohoda o splatení dlhu“). Z článku 2 predmetnej dohody o splatení dlhu vyplýva, že ku dňu 12.06.2016 predstavuje výška dlhu na omeškaných splátkach sumu 3.109,70 eur a ku dňu 12.06.2016 predstavuje celkový záväzok dlžníka voči veriteľovi vyplývajúci z predmetnej zmluvy vo výške 16.042,10 eur. V článku 3 predmetnej dohody o splatení dlhu dlžník uznal uvedených dlh na omeškaných splátkach, ktorý ku dňu 12.06.2016 predstavoval 3.109,70 eur a uznal záväzok celkom, čo do dôvodu a výšky, ktorý ku dňu 12.06.2016 predstavoval sumu 16.042,10 eur. Dlžník v tomto článku vyhlásil, že súhlasí s predĺžením premlčacej doby, v ktorej sa premlčí právo veriteľa z predmetnej zmluvy a tejto dohody na 10 rokov. Dlžník sa v článku 4 predmetnej dohody o splatení dlhu zaviazal zaplatiť veriteľovi dlh na omeškaných splátkach v celom rozsahu vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca v pravidelných mesačných splátkach vo výške 104,45 eur a pravidelné mesačné splátky vo výške 90,55 eur, a to v období od 15.07.2016 do 15.12.2018. Podľa bodu 4.5 predmetnej dohody o splatení dlhu omeškanie, čo i len čiastočné s plnením jednej splátky dlhu na omeškaných splátkach má za následok splatnosť dlhu na omeškaných splátkach v celom rozsahu. Podľa bodu 5.1 predmetnej dohody o splatení dlhu vzťahy účastníkov založené touto dohodou a v dohode bližšie neupravené sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a ostatných platných právnych predpisov Slovenskej republiky. Podľa bodu 5.4 predmetnej dohody o splatení dlhu ostatné časti predmetnej zmluvy touto dohodou nedotknuté zostávajú zachované v pôvodnom znení.

16. Výzvou zo dňa 03.01.2019 žalobca vyzval žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie dlhu v celkovej vyčíslenej výške 2.466,35 eur v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy a riadnu mesačnú splátku úveru 90,55 eur za mesiac 01/2019. Súčasť výzvy je upozornenie, že ak dlžná suma spolu s riadnou mesačnou splátkou úveru nebude v lehote uhradená, žalobca odstúpi od predmetnej zmluvy. Predmetná listová zásielka adresovaná žalovanému 1/ bola podľa predloženej doručky uložená na pošte 11.01.2019 a následne sa vrátila odosielateľovi späť ako neprevzatá. Predmetná listová zásielka adresovaná žalovanej 2/ bola podľa predloženej doručky uložená na pošte dňa 09.01.2019 a následne sa vrátila odosielateľovi späť ako neprevzatá.

17. Odstúpením od zmluvy zo dňa 10.04.2019 žalobca oznámil žalovaným 1/ a 2/, že kontrolou plnenia zmluvných podmienok zistil, že k 09.04.2019 sú žalovaní 1/ a 2/ v omeškaní s počtom 30 splátok, čo predstavuje sumu 2.716,50 eur, čím hrubo porušili predmetnú zmluvu. Z dôvodu riadneho nespĺcania splátok úveru žalobca podľa článku VIII. bod 8.4. predmetnej zmluvy týmto odstúpil od predmetnej zmluvy a vyzval žalovaných 1/ a 2/ k úhrade pohľadávky žalobcu v celkovej výške 15.739,90 eur a to v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto odstúpenia. Predmetná listová zásielka adresovaná žalovanému 1/ bola podľa predloženej doručky uložená na pošte 06.05.2019 a následne sa vrátila odosielateľovi späť ako neprevzatá. Predmetná listová zásielka adresovaná žalovanej 2/ bola podľa predloženej doručky uložená na pošte dňa 10.04.2019 a následne sa vrátila odosielateľovi späť ako neprevzatá.

18. Z histórie pohybov na úverovom účte bolo zistené, že v období od 16.08.2001 do odstúpenia od predmetnej zmluvy žalovaní 1/ a 2/ uhradili žalobcovi v súčte celkovo sumu 17.240,85 eur, pričom dlh na omeškaných splátkach ku dňu odstúpenia od predmetnej zmluvy predstavoval na istine sumu 1.955,75 eur a celkom sumu 2.716,50 eur. Podľa nerozporovaných skutkových tvrdení žalobcu ku dňu 09.04.2019 celková pohľadávka z predmetnej zmluvy po započítaní platieb predstavovala na istine sumu 13.012,77 eur, na kapitalizovaných úrokoch sumu 1.266,76 eur, kapitalizovaných úrokoch z omeškania sumu 32,42 eur. Zmluvnú pokutu žalobca vyčíslil v sume 1.427,95 eur. Po odstúpení od predmetnej zmluvy žalovaní 1/ a 2/ vykonali úhrady dňa 11.04.2019 v sume 100,00 eur a dňa 27.05.2019 v sume 100,00 eur. Následne po podaní žaloby žalovaní 1/ a 2/ uhradili titulom predmetnej zmluvy celkovo ešte sumu 2.300,00 eur. Uvedené plnenia a sumy, čo do rozsahu a vyčíslenia žalovaní 1/ a 2/ nijako konkrétne nenamietali.

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 124/1996 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania účinného v znení platnom a účinnom v rozhodnom období (v čase uzatvorenia zmluvy) zriaďuje sa Štátny fond rozvoja bývania

na financovanie štátnej podpory (ďalej len "podpora"), ktorého prostredníctvom sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu.

20. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 124/1996 Z. z. druhy podpory sú: a) úver, b) nenávratný príspevok, c) úhrada časti úroku zo stavebného úveru poskytnutého bankou podľa osobitného predpisu.

21. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzatvárania predmetnej zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

24. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

25. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

26. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

27. Podľa § 324 Obchodného zákonníka záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

28. Podľa § 340 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve. Ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

29. Podľa § 344 Obchodného zákonníka od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

30. Podľa § 349 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo zmeniť bez súhlasu druhej strany.

31. Podľa § 323 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná. Za uznanie nepremlčaného záväzku sa považujú aj právne úkony uvedené v § 407 ods. 2 a 3.

32. Podľa § 387 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

33. Podľa § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

34. Podľa § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

35. Podľa § 394 ods. 1 Obchodného zákonníka pri právach, ktoré vznikajú odstúpením od zmluvy, plynie premlčacia doba odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil.

36. Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

37. Podľa § 401 Obchodného zákonníka strana, voči ktorej sa právo premlčuje, môže písomným vyhlásením druhej strane predĺžiť premlčaciu dobu, a to aj opakovane; celková premlčacia doba nesmie byť dlhšia ako 10 rokov od doby, keď začala po prvý raz plynúť. Toto vyhlásenie možno urobiť aj pred začiatkom plynutia premlčacej doby.

38. Podľa § 407 ods. 1, 2, 3 a 4 Obchodného zákonníka ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti. Platenie úrokov sa považuje za uznanie záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia. Ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Účinky uznania záväzku spôsobom uvedeným v odseku 1 nastávajú aj v prípade, keď jemu zodpovedajúce právo bolo v čase uznania už premlčané.

39. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzatvárania predmetnej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

40. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

41. Podľa § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti.

42. Podľa článku 8 Základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „C.s.p.“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

43. Podľa § 150 ods. 1 C.s.p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

44. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

45. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

46. Podľa § 145 ods. 1, 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

47. Podľa § 146 ods. 1 a 2 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

48. Na základe vykonaného dokazovania súd vyhovel žalobe v zmysle jej čiastočného späťvzatia, pretože dospel k záveru o jej dôvodnosti.

49. V konaní bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru podľa ustanovení vtedy platného a účinného zákona č. 124/1996 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v príslušnom znení. Na základe predmetnej zmluvy bol žalovaným 1/ a 2/ poskytnutý účelový úver v celkovej výške 19.916,35 eur, ktorý sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali vrátiť spolu s úrokom v splátkach a za podmienok stanovených v predmetnej zmluve. Účelom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančnej podpory na nadstavbu rodinného domu žalovaných 1/ a 2/ v Podlužanoch. Predmet zmluvy tak jednoznačne označuje konkrétnu formu poskytovanej podpory v podobe úveru na stanovený účel, čo zodpovedá zákonom prezumovanej forme uvedenej v § 8 ods. 1 písm. a) zákona č. 124/1996 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania. Predmetná zmluva zároveň spĺňa všetky podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluvou o úvere sa veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Na základe uvedeného súd aplikoval na predmetný právny vzťah osobitný zákon č. 124/1996 Z. z. a príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka.

50. Súd k tomu uvádza, že za obchodné záväzkové vzťahy považuje právna úprava vzťahy bez zreteľa na povahu účastníkov, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, právne vzťahy založené zmluvou o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka), preto zo zákona reprezentujú doktrínálnu kategóriu, tzv. „absolútnych obchodov“. Jej rozhodujúcim znakom je forma (typ) vzťahu, nie jeho subjekty, nevyžaduje sa, aby išlo výlučne o vzťahy medzi podnikateľmi. V právnom vzťahu, vyplývajúcom zo zmluvy o úvere, ako aj v právnom vzťahu, ktorý vznikne zo zabezpečenia záväzku dlžníka, v takomto vzťahu sa jeho subjekty riadia Obchodným zákonníkom. Skutočnosť, že ide o absolútny obchod, vylučuje dohodu strán o voľbe Obchodného zákonníka v zmysle § 262 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka (tzv. voľba práva). Možno preto uzavrieť, že pre vzťahy, ktoré sa podľa § 261 spravujú Obchodným zákonníkom, si účastníci nemôžu dohodnúť, že ich vzťah sa bude spravovať iným zákonom (napr. Občianskym zákonníkom), lebo ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka je ustanovením kogentným, t. j. ktoré nepripúšťa jeho modifikáciu, ani vylúčenie jeho normatívneho (zaväzujúceho) účinku dohodou zmluvných strán. Pokiaľ by si zmluvné strany, napriek kogentnej úprave ust. § 261 Obchodného zákonníka dohodli, že ich právne vzťahy sa riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka, musel by sa súd s touto skutočnosťou vysporiadať a posúdiť zmluvu aj z hľadiska ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.03.2012, č. k. 5Cdo/120/2010).

51. V danej veci sa však zmluvné strany v článku XII bod 12.3. predmetnej zmluvy dohodli, že práva a povinnosti účastníkov sa riadia predovšetkým zákonom č. 124/1996 Z. z. v znení noviel a ostatnými právnymi predpismi upravujúcimi vzťahy k ŠFRB. Vzájomné vzťahy sa riadia aj ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä Občianskym zákonníkom. Uvedená dohoda je podľa názoru súdu súladná s ust. § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva, že Obchodný zákonník je zákonom špeciálnym, ktorý má prednosť pred všeobecnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku a len v prípade, že Obchodný zákonník niektoré otázky nerieši vôbec, uplatnia sa na ne ustanovenia občianskeho práva, najmä Občiansky zákonník. Z uvedeného zmluvného dojednania nevyplýva dohoda účastníkov zmluvného vzťahu, že ich práva a povinnosti sa budú riadiť Občianskym zákonníkom.

52. Vzhľadom na uvedené súd dospel k názoru, že na danú vec dopadajú ustanovenia Obchodného zákonníka, ktorý obsahuje jednak kompletnú úpravu úverového vzťahu, úpravu ručenia v obchodno-záväzkovom vzťahu, uznania záväzku, ako aj úpravu odstúpenia od zmluvy a premlčania.

53. Súd neposúdil predmetnú zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ ako zmluvu spotrebiteľskú, a to z nasledovných dôvodov. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobcom je Štátny fond rozvoja bývania, ktorý je zriadený na základe zákona č. 124/1996 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov. Je subjektom sui generis, pričom slúži ako ekonomický nástroj bytovej politiky. Štátny fond rozvoja bývania ako účelový fond zriadený zákonom si nemôže v zmluvách o poskytnutí podpory dohodnúť podmienky, ktoré by nemali oporu v zákone. Je účelovým fondom, ktorý bol zriadený na plnenie osobitných úloh štátu, t. j. financovanie priorít štátnej bytovej politiky schválených Vládou SR pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Za pojmový znak „podnikania“ za účelom dosiahnutia zisku možno považovať vtedy, keď hlavným účelom podnikania je dosiahnutie zisku (majetkového prospechu), teda vyvíjaná činnosť podnikateľa s úmyslom dosiahnutia zisku. Účelom činnosti štátneho fondu rozvoja bývania však nie je dosahovanie zisku. Činnosť, ktorú štátny fond rozvoja bývania vykonáva, nemožno kvalifikovať ako obchodnú alebo podnikateľskú, nakoľko nespĺňa všetky jej taxatívne vymedzené pojmové znaky. Žalobca ako právnická osoba zriadená zákonom o štátnom fonde rozvoja bývania je účelovým fondom, ktorý v zmysle legálnej definície pojmu spotrebiteľská zmluva v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka nespĺňa pojmové znaky dodávateľa, teda predmetná zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ podľa právneho názoru súdu nie je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetný záver prijal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 29.04.2019, sp. zn. 4Cdo 106/2018.

54. Niet sporu o tom, že na daný právny vzťah strán sporu, vyplývajúci z predmetnej zmluvy uzavretej podľa ust. zákona č. 124/1996 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, nedopadajú ani ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov z dôvodu, že podľa § 1 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, a tiež ani ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch z dôvodu, že v zmysle § 1 ods. 3 písm. p) citovaného zákona spotrebiteľským úverom nie je úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov (vrátane zákona o Štátnom fonde rozvoja bývania) pre osobitný okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie, ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu (viď napr. aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/106/2018, 8Cdo/9/2019).

55. V súlade s predmetnou zmluvou mali žalovaní 1/ a 2/ ako dlžníci úver s úrokom splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Výsledkami vykonaného dokazovania mal súd preukázané a ktoré skutočnosti neboli ani žalovanými 1/ a 2/ spochybnené, že žalovaní 1/ a 2/ sa dostali do omeškania zo splácaním úveru poskytnutého na základe predmetnej zmluvy. Splátky podľa histórie pohybov na účte riadne a včas v dohodnutých termínoch žalovaní 1/ a 2/ nehradili, s plnením viacerých splátok sa dostali opakovane do omeškania. V konaní tiež nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným 1/ bola dňa 30.06.2016 uzatvorená Dohoda o splatení dlhu, na základe ktorej sa žalovaný 1/ zaviazal, že dlh na omeškaných splátkach bude splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 104,45 eur počnúc mesiacom júl 2016 a tiež sa zaviazal uhrádzať riadne mesačné splátky vo výške 90,55 eur popri splátke 104,45 eur. Žalovaný 1/ mal takýmto spôsobom uhrádzať v období od júla 2016 do decembra 2018 splátky v celkovej výške 195,00 eur mesačne. Medzi žalobcom a žalovaným 1/ tak došlo podľa názoru súdu k platnej dohode o zmene vzájomných práv a povinností podľa § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka (tzv. kumulatívna novácia). Pre zmluvné strany platí sloboda zakladať záväzkové právne vzťahy a z toho je odvodená aj ich sloboda existujúce právne vzťahy meniť. Zmeny sa môžu týkať tak zmluvných strán (subjektov, ktoré zmluvný vzťah uzavreli), ale aj obsahu samotného záväzku. Základným dôvodom zmeny obsahu záväzkov je zmena uskutočnená dohodou zmluvných strán. Zmluvné strany pri uzavieraní dohody nie sú obmedzené, v akom rozsahu môžu meniť doterajšie práva a povinnosti, ktoré sú obsahom ich záväzkového právneho vzťahu. Zákon pre dohodu nepredpisuje osobitnú formu, ale ak bola písomná forma predpísaná pre pôvodný záväzok alebo si písomnú formu dohodli v pôvodnej zmluve, aj túto dohodu treba uzavrieť písomne. Zmena obsahu záväzku sa môže

týkať miesta alebo času plnenia, spôsobu plnenia, ale aj splatnosti. Dohoda zmluvných strán o zmene splatnosti záväzku spôsobuje zánik povinnosti dlžníka plniť v pôvodnej lehote splatnosti, neznamená to však zánik jeho povinnosti plniť, a to v súlade s dohodou strán o zmene vzájomných práv a povinností v zmenenej lehote splatnosti. Uvedenému plne korešponduje znenie bodu 5.4 predmetnej dohody o splatení dlhu. Nebolo ďalej sporné, že žalovaný 1/ sa aj s úhradou splátok v zmysle predmetnej dohody dostal do omeškania, čo sám žalovaný 1/ potvrdil aj vo svojom vyjadrení.

56. Vzhľadom na porušenie platobnej disciplíny dlžníkmi, žalobca následne výzvou zo dňa 03.01.2019 vyzval žalovaných 1/ a 2/ k úhrade dlžnej sumy 2.466,35 eur v stanovenej lehote. Napriek výzve nedošlo v stanovenej lehote zo strany žalovaných 1/ a 2/ k úhrade vyššie uvedeného dlhu na omeškaných splátkach. Medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ bol pre prípad omeškania s úhradou pravidelných mesačných splátok v čl. VIII. bod 8.4. predmetnej zmluvy dojednaný spôsob odstúpenia od zmluvy. Žalobca na základe a v súlade s citovaným dojednaním v predmetnej zmluve odstúpil od tejto zmluvy listinou zo dňa 10.04.2019 a súčasne boli žalovaní 1/ a 2/ vyzvaní na úhradu celého dlhu. Samotné doručenie odstúpenia od predmetnej zmluvy žalovaní 1/ a 2/ nijakým spôsobom nenamietali. Súd k tomu uvádza, že pre posúdenie odstúpenia od zmluvy súd aplikoval ustanovenie § 344 a nasl. Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého zmluva zaniká okamihom, keď prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane (ex nunc). Aj keď si žalovaní 1/ a 2/ zásielku žalobcu (prejav vôle žalobcu odstúpiť od zmluvy) neprevzali, okamih doručenia nastal v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka doručením do dispozičnej sféry žalovaných 1/ a 2/. Dôjdením do sféry dispozície, možno pritom rozumieť, dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi, resp. môže objektívne oboznámiť. Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť i právnu istotu subjektov právnych vzťahov. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaný 1/ a 2/ neuvádzali v tomto spore žiadne také skutočnosti spochybňujúce účinné doručenie odstúpenia, prípadne svedčiace tomu, že na danej doručovacej adrese sa nezdržovali. Na základe odstúpenia od predmetnej zmluvy sa tak celý dlh stal splatným (istina úveru s úrokmi) a veriteľ (žalobca) má právo požadovať, aby dlžníci - žalovaní 1/ a 2/ vrátili dlžnú sumu s úrokmi (ust. § 506 ods. 1 Obchodného zákonníka). Právna skutočnosť odstúpenia od zmluvy o úvere nespôsobuje zánik záväzku, t. j. nespôsobuje zánik povinnosti splniť dlh (Rozsudok NS SR 2Obo33/2012). Zo strany žalovaných 1/ a 2/ došlo následne k čiastočným plneniam, ktoré bolo započítané na dlžnú pohľadávku. Čiastočné plnenia žalovaných po podaní žaloby mali tiež za následok čiastočné späťvzatie žaloby.

57. Žalovaná 2/ pred otvorením pojednávania na tunajšom súde dňa 01.07.2020 do zápisnice vzniesla námietku premlčania, ktorú však žiadnym spôsobom nezdôvodnila. Súd k tomu uvádza, že z rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít vyplýva, že pokiaľ v úverovej zmluve bolo dohodnuté splácanie úveru v splátkach, nejde o čiastkové plnenie podľa § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka, ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo/54/2007). Súd preto vznesenú námietku premlčania v danej veci považuje za nedôvodnú, nakoľko dohodu o splácaní úveru poskytnutého žalobcom v splátkach nemožno považovať za právo na čiastkové plnenie, preto premlčacia doba mohla začať plynúť až po lehote splatnosti celého dlhu. Lehota splatnosti bola v predmetnej zmluve pôvodne dohodnutá na 30 rokov, v dôsledku odstúpenia od predmetnej zmluvy zo dňa 10.04.2019 sa celý dlh z predmetnej zmluvy stal predčasne splatným. Žaloba bola v danej veci podaná na súde dňa 10.06.2019, premlčacia doba je podľa § 397 Obchodného zákonníka štyri roky, s ohľadom na uvedené preto právo žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom nie je v danom prípade premlčané. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný 1/ v predmetnej dohode o splatení dlhu uznal dlh a zároveň vyhlásil, že súhlasí s predĺžením premlčacej doby, v ktorej sa premlčí právo veriteľa z predmetnej zmluvy a tejto dohody na 10 rokov.

58. Na základe vykonaného dokazovania a uvedených záverov súd žalovaným 1/ a 2/ ako dlžníkom z predmetnej zmluvy uložil povinnosť uhradiť žalobcovi dlžný zostatok istiny úveru spolu s úrokmi, zohľadňujúc aj čiastočné úhrady žalovanými 1/ a 2/, ktoré vykonali po podaní žaloby (v ktorej časti vo výške úhrad zobral žalobca žalobu čiastočne späť), teda zaviazal žalovaných 1/ a 2/ ako spoludlžníkov spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 13.012,77 eur, zmluvný úrok vo výške 227,13 eur a zmluvný úrok vo výške 3,60 % ročne zo sumy 13.012,77 eur od 06.06.2019 do zaplatenia.

59. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v príslušnom znení ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve a to bez potreby osobitného upozornenia. Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v príslušnom znení ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe ktorú ustanoví Vlády SR nariadením. V súlade s ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 21/2013 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov občianskeho práva účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013, t. j. v danom prípade Nariadením Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa ust. § 3 nariadenia Vlády SR v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 %-ných bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaní 1/ a 2/ sa dostali do omeškania s úhradou dlhu uplynutím lehoty uvedenej v odstúpení od predmetnej zmluvy. Základná úroková sadzba ECB v rozhodnom období je 0,00 % a zvýšená o 8%-ných bodov predstavuje výšku úroku z omeškania 8,00 % ročne. Súd preto žalovaných 1/ a 2/ zaviazal aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 13.012,77 eur od 06.06.2019 do zaplatenia, teda tak, ako to žiadal žalobca v žalobnom návrhu.

60. V prevyšujúcej zvyšnej časti súd na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom konanie podľa § 145 ods. 2 C.s.p. výrokom II. tohto rozsudku zastavil. Súhlas žalovaných 1/ a 2/ s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom nebol v danom štádiu sporu podľa zákona potrebný. Súd k tomu konkretizuje, že žalobca v priebehu konania zobral podanú žalobu čiastočne späť, a to podaniami doručenými tunajšiemu súdu dňa 12.09.2019, 12.12.2019, 30.04.2020, 25.06.2020, v časti o zaplatenie sumy 2.300,00 eur z dôvodu vykonaných úhrad žalovanými 1/ a 2/ po vyhotovení a podaní žaloby. Spôsob započítania vykonaných úhrad na žalovanú pohľadávku vyplýva z jednotlivých uvedených podaní žalobcu, tento nebol žalovanými 1/ a 2/ rozporovaný.

61. Lehotu na plnenie určil súd podľa ust. § 232 ods. 3 C.s.p. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Aj keď žalovaný 1/ v rámci procesnej obrany žiadal o umožnenie plnenia dlhu v splátkach, tak žalovaný 1/ a 2/ nepredložili, ani neoznáchili žiaden dôkaz, o tom, že sú tu okolnosti, ktoré by boli podkladom, dôvodom pre umožnenie splácania dlžnej sumy v splátkach. S poukazom uvedené a s prihliadnutím na výšku uloženej peňažnej povinnosti súd rozhodol, že sú žalovaní 1/ a 2/ povinní uloženú povinnosť splniť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

62. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

64. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v spore úspešný, resp. došlo k čiastočnému zastaveniu konania (na základe žalobcových čiastočných späťvzatí žaloby) z procesného hľadiska zavinením žalovaných 1/ a 2/ na základe ich čiastočných úhrad po podaní žaloby. Súd preto uložil výrokom III. tohto rozsudku žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %, a to v stanovenej lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, pričom súd túto lehotu za daných okolností považoval za primeranú. O výške náhrady týchto trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne samostatným uznesením súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.